

BLVRD VANDAAG

gazet van kippenvel voor de dunhuidigen die ontroering niet mijden

foto Karin Jonkers

Geen angst voor diepte

Al raadpleeg je alle paragnosten uit Brabant, het blijft gissen wat Jheronimus Bosch van Theaterfestival Boulevard zou vinden. Toch een poging. Want van te lang gissen gaat de geest gisten.

De gedachte die het sterkste rijst: Bosch zou waarschijnlijk sympathie voor het festival voelen. Net als veel podium-kunstenaars tart hij logica, verstand en morele grenzen. Zijn schilderijen bedwelmen, als Brabantse *xtc avant l'extase*. Maar zijn werk stelt ook lastige vragen. Wat is jouw hemel? Hoe wil je die bereiken? Welke prijs wil je daarvoor betalen?

Durf je dat openhartig te vertellen? Vooruit, na nog wat biertjes op een Boulevard-terras: wat is jouw hel? Is die van eigen fabrikaat? Of heb jij geen aandeel in de zwavel- en salpeterdampen die over de wereld waaien? Niet alleen de moed om vragen te stellen, verbindt Bosch met Boulevard. Ook het verlangen naar ongeschonden schoonheid. Die ene seconde – of langer – dat je het

onzegbare kunt aanraken. Sterker nog, dat het omgekeerd is. Het raakt jou aan. Er is nog een overeenkomst. Een leesplankwoord dat zowel de schilder als het festival aanspreekt: *vuur*. In het werk van Bosch woeden veel branden. Boulevard sticht ze. Want kunst wil vonken, alle asbest ten spijt. Er is ook een verschil. Bosch verleidt met drieluiken; de Boulevard met een elfluik. Vanaf donderdag 4 augustus opent het. De programmering

telt een dozijn voorstellingen en projecten waarvoor de makers inspiratie bij Bosch vonden. Enkele namen: Compagnie Marie Chouinard uit Canada danst *Hieronymus Bosch: The Garden of Earthly Delights*; Theater Artemis/Het Zuidelijk Toneel zet ouderliefde op scherp in *Hoe de grote mensen weggingen en wat er daarna gebeurde* [8+]; Dries Verhoeven gidst de bezoeker in *Guilty Landscapes III* langs nieuwe

hellelandschappen; stadskunstenaar Lucas De Man en Pascal Leboucq stijgen met *WOLK* [14+] boven Den Bosch uit; Olivier Grossetête bouwt met publiek een spectaculaire toren van karton en tape. Elf dagen festival. Stijgende verbazing, klimmende verwondering. Hoger, hoger hoger. Naar de mooiste overeenkomst tussen Bosch en Boulevard: geen angst voor diepte. [EA]

Moederlief, het is zover

Maar natuurlijk heb ik mijn paspoort ingepakt. Mijn tandenborstel, schone kledjes en een plastic-zakje voor de vuile. Het belooft prachtig weer te worden. Zonnebrand, goed dat je het zegt. Misschien kom je nog eens op bezoek. Dan kletsen we bij, dan vertel ik je

wat ik allemaal heb gezien. Wie ik onderweg heb ontmoet. Ik zal andere talen leren, inheemse dansen ontdekken, mezelf tegenkomen en mij laten verwonderen. Misschien zijn er wel dieren. Vreemde dieren met vreemde keelgeluiden. We zullen wijn drinken, en heel hard lachen om alle verhalen. Misschien heb jij onderweg wel hetzelfde

gezien. Of juist iets heel anders. Misschien hoorde jij ze wel helemaal niet, die vreemde keelgeluiden. Dag lief, dag vrienden, tot gauw. Niet huilen nu. Ik kom weer terug, en jullie zullen me bezoeken. Tussen de muziek of in de zon. Aan een houten tafeltje of in een tent. Ik ga eerst naar de Oekraïne, dan naar India, via Bangladesh en Enge-

land. Van Engeland vlieg ik naar Iran, en dan. Dan ga ik nog even langs België voor een fiets om op thuis te geraken. Over elf dagen ben ik wel weer op eigen bodem geland. Misschien een dag later, de jetlag zal er niet om liegen.

[Teddy Tops]

foto Karin Jonkers

Het leven onder de kastanjes begint

Tilt is dé literaire organisatie van Brabant. Zij versterkt het schrijversklimaat en organiseert jaarlijks het literaire festival TiLT – zie ook www.tilt.nu. Op verzoek van de redactie bezoeken Tilt-schrijvers Boulevard. De aftrap is voor Jeroen Thijssen, die bij De Bezige Bij debuteerde met *De Maarschalk* [1996]. De lovend ontvangen roman *Solitude* [2014] is zijn negende boek. Thijssen schrijft ook voor o.a. Trouw, Dit Is De Dag en de VPRO.

Op de Parade valt de regen op anonieme helden, in overall gekleed.

Zabberregen of heftige buien, soms mottige neerslag, fijn als een zijden doek. De helden werken onverstoort. Een heftruck jankt naderbij, uit een vrachtwagen komen klaptafels en stoelen. Morgen moet het klaar zijn. Dan begint het leven onder de kastanjes. Dan loopt de *beau monde* van de Hertogstad, van Meierij en Langstraat weer tussen de tenten en lokalen, tussen terrassen en podia door. Als de zon schijnt zal het druk, als het regent zal het rustig zijn. Buienradar voorspelt zon en koel

en droog, maar daar hebben deze noeste werkers niets aan. Een tiental parasols, ingeklapt, groept bij elkaar; hun tijd komt nog.

Bij de ingang houdt een vriendelijke jongeman nieuwsgierigen van het veld. Die zijn voor de rest van de week, als de zon schijnt en de voorstellingen lopen. Nu het regent wordt er gewerkt. Een cirkelzaag maakt korte metten van de planken waarachter de wc-dames zullen zitten, mogelijk wc-heren. De zager groet vriendelijk maar heeft weinig te zeggen. Het regent. Het is werk. Een windmolen komt klepperend tot leven, zo een die zijn wieken uitsteekt boven ieder western-dorp. In westerns regent het niet.

In westerns zijn ook geen kassen vol zitbaden en schrale oogst. Hier wel, een beslagen huis vol. Verderop, bijna tegen de Sint-Jan, lijkt een vierkante blok van zeildoek, een monoliet-met-luifel, ter plekke gematerialiseerd. *Tentje* heet het. Dan verdrijven spotlights het duister uit het BLVRD Theater, de technicus test de boxen en de oren. Uit de hemel komt het bericht dat Boulevard driehonderdduizend euro heeft gekregen. In Carvalho, de tent van Restaurant Bij Jeroen, schalt *Tulpen uit Amsterdam*. De frietpan kan aan, de taps kunnen lopen. Alles is klaar voor de bezoekers. De helden gaan naar huis, om te drogen.

Bij diverse activiteiten op Boulevard kun je je portemonnee dichthouden. Raadpleeg het festivalboekje of de info-kiosk- en -borden.

Gratis op do 4 en/of vr 5 op het festivalplein: Straattheatergroep Cie. Antipodes; Tamara Griffioen & Best Withet; Exoot; Kinderfilmfestival; Evil Empire Orchestra; Slapback Johnny; Marcel Osterop en Frank van Kasteren; Jeroen Kant.

In het Josephkwartier: Marte Bone-schanser; gids Emke Idema; Dichtbij Anna!; De Stoptrein; Nachtsessie. **In Verkadefabriek:** expo van kunstenaars en afstudeerders AKV/St. Joost. **Achter het Verguld Harnas v.a. 21.00:** dansgezelschap Vloeistof.

Ingezonden mededeling

**KORTING OP CULTUUR
TOT JE 30STE**

**JE
WIL
HET**

Voor € 17,50 per jaar korting
op theater, films en festivals.

TIP: DOE DE PAS CADEAU

Asbest

Zwijg nooit over Asbest in de oblast Sverdlovsk stad bij Jekaterinenburg
70.000 zielen van mica en motregen

In hun mijnen jouwen mannen vuur uit
ogen doven zelfs
slechthorende vrouwen zien
geen vonkenvink meer fluiten

In Asbest is het theater al jaren gesloten

Alles went want tijd is Typex
maar zij wisten
hun hunker naar hitte niet

In Asbest blaast een kind in de ochtend
bellen en balgen
slaat trommelvuur uit wolken
viert het festival van de tondeldoos

Zie hoe de vonken volgen

In het brandnetelveld van Asbest
zingen minnaars
het lied van onblusbare jeuk

In de stad groeit een schip
van vurenhout en teer
is het hart van koraal
dat klopt aan stuurboord

Nooit een vlammenzee te hoog
Boulevard verder
elf dagen lang
voorbij de kim
tot al het licht naar de zon is gedragen

[EA]

Eén dag voor het begin van Theaterfestival Boulevard 2015 werd op het terrein van voormalige mengvoederfabriek De Heus in Den Bosch een zeer kleine concentratie asbestvezels gevonden in mosresten in de hemelafvoer van een voormalige opslaghal. Op grond hiervan sneuvelde de evenementenvergunning voor deze belangrijke festivallocatie. Te elfder ure moest Boulevard uitwijken.

Drie weken voor aanvang van Theaterfestival Boulevard 2016 is asbesthoudend materiaal aangetroffen in Theater aan de Parade, een cruciale locatie voor het festival. Opnieuw moet het festival uitwijken naar alternatieve locaties, waaronder de Brabanthallen en Tilburg Theaters. Een flinke tegenslag, maar *in the end* is vuur altijd sterker dan asbest.

De stad Asbest in de Oeral bestaat. De foto hierboven toont de toegangspoort van een van de lokale asbestmijnen.

foto Marc Bolsius

HET PIXELPARADIJS

De Sint-Jan leunt achterover. Het is klaar, de stad is af. Of beter: was af in 1617. Volgens Bosschenaren hadden ze er daarna niets meer aan moeten doen. Ze spiegelen zich niet graag. Of eigenlijk wel – in hun eigen spiegel. Maar figuurlijk komen ze niet ver; ze zien dat het goed is. Een van de weinige dingen die ze zouden missen, is de Korte Putstraat. Veertig jaar geleden wilde je daar niet dood gevonden worden. Nu is het de spiegel van de goegemeente. Boulevard probeert de stad al tweëndertig jaar op te schudden en dat gaat dit keer lukken. Al blijft het bier, net als in 1617 de grootste aantrekkingskracht uitoefenen. De Sint-Jan, die valt niet om. Maar die kastanje? [JP]

Op verzoek van de redactie maken Bossche beroepsfotografen een veelkantige festivalfoto. Jean Philipse schrijft een interpretatie. Dagfotograaf: Marc Bolsius. Fotojournalist voor o.a. Brabants Dagblad. Viermaal winnaar Zilveren Camera. Winnaar Joep Lennartstrofie voor beste Brabantse nieuwsfoto 2011. Zie ook www.marcbolsius.nl

Zuivere liefde op giftige grond

“Als je ergens geboren bent, moet je in je natuurlijke omgeving blijven leven. Als ik naar een ander gebied zou moeten vertrekken, zou ik sterven”, zegt Pétro.

Hij woont in Zvizdal, een dorp niet ver van Tsjernobyl waar in de nacht van 26 april 1986 een kernreactor ontploft. Wegens besmettingsgevaar moeten alle bewoners in een straal van dertig kilometer rond de onheilsplek evacueren. Ze gaan. Behalve zestigers Nadia en Pétro Opanassovitch Lubenoc. Zij weigeren te vertrekken en blijven op de Oekraïense grond waar ze geboren zijn. Sinds 2011 bezocht het Vlaamse theatergezelschap Berlin het koppel elke zomer en herfst – met camera. Pétro en Nadia zijn inmiddels in de tachtig en hebben humor, trots en liefde te delen. Ze eten al dertig jaar elke dag soep – heet water met aardappels en giftige paddenstoelen – en hebben een knotsoud paard en dito koe. Vaak denken ze nog aan de mensen die zijn weggetrokken. Maar voor hen is weggaan geen optie. Verandering schaadt meer dan straling, is hun overtuiging.

Thuis

Wie wel bewegen, zijn Yves Degryse en Bart Baele. Sinds 2003 reizen ze door de wereld. In giftige bodems vinden zij vruchtbare grond. De ontmoetingen monteren ze tot portretten van overlevende op plekken waar leven moeilijk is. Soms dankzij natuur, soms dankzij cultuur. Die portretten vormen samen hun reeks *Holocene*. De Franse journaliste Cathy Blisson attendeerde hen op het bestaan van Pétro en Nadia. Toen zij een reportage maakte in de omgeving stond er plots een man op een weg die verder kilometers buiten bewoond gebied meanderde. Het stel bezoeken kon alleen op de bonnefooi, in Zvizdal bestaat geen tijd. Er zijn seizoenen, er zijn onvermijdelijke handelingen. Zo was elke ontmoeting een wederzijdse verrassing. Zou het stel nog wel leven. En de tegenvraag: zouden

de documentairemakers weer eens langskomen? Yves: “De installatie *Zvizdal* [een geprojecteerde documentaire en maquettes van de seizoenen – red.] gaat over het letterlijke

verhaal van Pétro en Nadia, in een superspecifieke situatie. Het bijzonderste is dat het juist ook gaat over jou en mij. Over onvoorwaardelijke liefde, onontkoombare dood, een thuis

hebben, eenzaamheid. Dat vind ik steeds zo wonderlijk.” Yves’ bodem ligt in een dorp vlakbij Gent, niet een plek waar hij voor altijd wil wonen. “Maar toch heb ik altijd dat gevoel, dat mocht alles misgaan, dat

je altijd weer daar terecht kunt.” [TT]

Berlin/Het Zuidelijk Toneel | Zvizdal
| installatie theater | Tramkade
Kaaihallen | Vr 5 t/m zo 7 aug. 17.00;
zo 7 ook om 21.00 | 70 min.

Oasegeluk in Josephkwartier

Honderdvijftig meter van het festivalplein ligt het Josephkwartier – aan Sint Josephstraat 18. Welkom in dit monumentale, voormalige schoolgebouw-met-binnenplaats! Tien dagen vind je hier performances, installaties, nachtsessies, eten, drinken en oasegeluk. Een voorverkenning van Teddy Tops.

Vandaag wandel ik over wolken, draagbalken en bladeren. Alles op zijn kop, aan mijn kop. Dankzij een

spiegel die ik op mijn neus draag. In *Wentel* van Sonja Volmer verandert je perspectief ingrijpend. Ik zie mezelf op een geheel nieuwe manier. Sint Josephstraat 18 ademt met zijn zaal, binnentuin en verstopkamers een intieme soort openheid. Wanneer je hier binnenstapt mag je gaan ontdekken. Doe deuren open die dicht lijken. Klets na met je gezelschap. Blaas uit en zuig weer vol. Ont-moet en ontvang. Achter een van die deuren ga ik voor mij nieuwe, maar in wezen eeuwenoude, gesprekstechnieken aan. Bij *Building Conversations* vind ik antwoord op mijn vragen aan de wijze hand van mijn voorouders en laat ik me door mijn toekomstige kinderen op de vingers tikken. Andere optie: kruip lekker *Dicht bij Anna* (van

der Kruis) in haar openlucht-kamer en lucht je hart over de voorstelling die je zojuist zag.

Vuurkorfmuziek

In de tuin kom ik festivalgids Emke Idema tegen. Zij legt verbanden als een spinnenweb. Aan de lange tafels in de zon ruikt het naar nieuw gras, bierviltjes en hete olie. Na het hoofd is het lijf toch zeker aan de beurt. Er wordt volop nagekletst – mensen drinken er “nog eentje dan.” Vuurkorven gaan aan, een theatermaker pakt een gitaar: de *Nachtsessie* is begonnen. Dit is een plek met priklampjes, nakeuvelend volk en hartverwarmende voorstellingen, waar je zal eten, drinken, huilen, lachen en ondersteboven geraken. [TT]

foto Karin Jonkers

foto Karin Jonkers

Zalf voor de wereld

We krabben. Onszelf en elkaar. Gekmakende jeuk. Ook Kirsten van Teijn snakt naar zalf.

In 2014 speelde Kirsten van Teijn op Theaterfestival Boulevard haar debuut-voorstelling *Heilloos*. Nu is ze terug, met het eerste half uur van *Zalf*, haar tweede avondvullende voorstelling. “*Zalf* gaat over hoe we onszelf en de ander de hele tijd openkrabben. Daar moeten we mee ophouden. Ik wil dikke, witte zalf tegen de jeuk. Voor mezelf, voor het publiek en ook voor de wereld. Ik riep altijd dat ik niet maatschappijkritisch was, maar er is de afgelopen maanden zoveel gebeurd dat ik het wel over de wereld móet hebben.”

Een nieuwe voorstelling brengt zenuwen met zich mee. Tot kort voor Boulevard blijft Kirsten herschrijven. “Tijdens het repeteren vraag ik af en toe mensen of ze willen komen kijken. Het is fijn is

als iemand met een frisse blik zijn mening geeft. Dat betekent ook dat ik steeds opnieuw tips krijg.” Degene die ze gisteren uitnodigde, begreep het einde niet. Daar is Kirsten meteen voor gaan zitten: “Er zijn deze week al tien verschillende eindes voorbijgekomen. Af en toe denk ik: hou op, laat me met rust, ik wil het niet meer! Maar uiteindelijk komt het goed. Donderdag is mijn tent ingericht, het decor helemaal af en de kassa aangekleed.” Mocht u Kirsten deze festivaldagen een hart onder de riem willen steken: keelpastilles. Ze speelt haar voorstelling dagelijks drie tot vijf keer. Een beetje smering kan haar keel waarschijnlijk wel gebruiken. [MD]

Kirsten van Teijn | **Zalf** | do 4 t/m zo 14 aug. v.a. 15.00 | tent op festivalplein

Ingezonden mededeling

muziek

#ikzieje

JacobTV Trilogy Weekend vol muzikaal avontuur

●

vr 25 nov

za 26 nov

zo 27 nov

FC Jongbloed - The News

Lavinia Meijer & Nora Fischer (foto)

Matangi Quartet - Serendipity

theaterstilburg.nl

KAARTVERKOOP

Online via www.festivalboulevard.nl
Je kunt kaarten online bestellen en betalen. Meteen daarna krijg je ze digitaal toegestuurd. Zelf even printen. Voor wie dat niet kan of wil: we kunnen de kaarten tot maximaal zeven dagen vóór aanvang van de voorstelling aan je toesturen. Red je dat niet in tijd, laat de kaarten dan klaarleggen aan de kassa van Theater aan de Parade.

Telefonisch
Kaarten kun je ook bestellen via 0900 33 72 72 3 (lokaal tarief). Betaling uitsluitend met Mastercard/Visa.

Aan de kassa
Theater aan de Parade. Adres: Parade 23, 's-Hertogenbosch. Betaling à contant, pinpas, Mastercard, Visacard en de landelijke Podiumkaart. Aan de kassa worden geen administratiekosten berekend. Openingstijden tijdens festival: 13.00 – 22.00 uur. Telefonisch 13.00 – 20.00 uur.

Tijdens het festival kun je ook kaarten – voor alle voorstellingen – bij de kassa van het Blvrd Theater op het plein en in de Verkadefabriek [Boschdijkstraat 45] kopen. Betaling uitsluitend met pinpas.

Op locatie
Op locatie zijn nog kaarten te koop indien ze voor die voorstelling nog niet zijn uitverkocht. Informeer bij de Boulevard-informatiekiosk.

PRAKTISCHE ZAKEN

Openingstijden festivalplein [Parade]
13.00 – 00.45 uur. Aanvang programmering vanaf 15.00 uur. Zondag 14 augustus sluit het festivalplein om 23.30 uur.

Gratis Boulevard-pendelbussen
Theaterfestival Boulevard vindt plaats in en om de stad. Vanaf het centrale festivalplein [de Parade] rijden gratis Boulevard-pendelbussen naar de locaties die niet op loopafstand liggen. Het opstappunt ligt aan de zuidzijde van het festivalplein – tussen Theater aan de Parade en de Peperstraat. Vanaf die plek vertrekken de pendelbussen uiterlijk een half uur vóór aanvang van de voorstelling. Aangezien het een pendeldienst is, kunnen exacte vertrektijden niet weergegeven worden.

Boulevard-infokiosken
In de Boulevard-infokiosk vind je alle info over alle activiteiten tijdens Theaterfestival Boulevard. Of het nu gaat om de laatste Dagkrant, programmaboek of gratis Brabants Dagblad.

COLOFON

Redactie
Eric Alink [hoofdredacteur], Teddy Tops, Coralie den Adel, Jean Philipse, Marron Das, Cathelijne Huijs
Tekst- en fotobijdragen
Jeroen Thijssen en Marc Bolsius
Grafische vormgeving
Karin Jonkers, Mariëlle van der Wardt [Yell & Yonkers]
Productie
Graphiset, Uden

dagkrantboulevard@gmail.com

foto Karin Jonkers

foto Karin Jonkers

DE LOCATIE

Landtong

De tong is zo'n driehonderd meter lang. Op het puntje ervan ligt – ach, hoe heet dat ook alweer? Oh ja: een jachthaven. Van watersportvereniging Neptunus. Ook de rondvaartboten van Stichting Binnendieze krijgen hier jaarlijks een onderhoudsbeurt. Het zijn fluisterboten. Maar als je ze naar de inkomsten van Stichting Binnendieze vraagt, vallen ze stil.

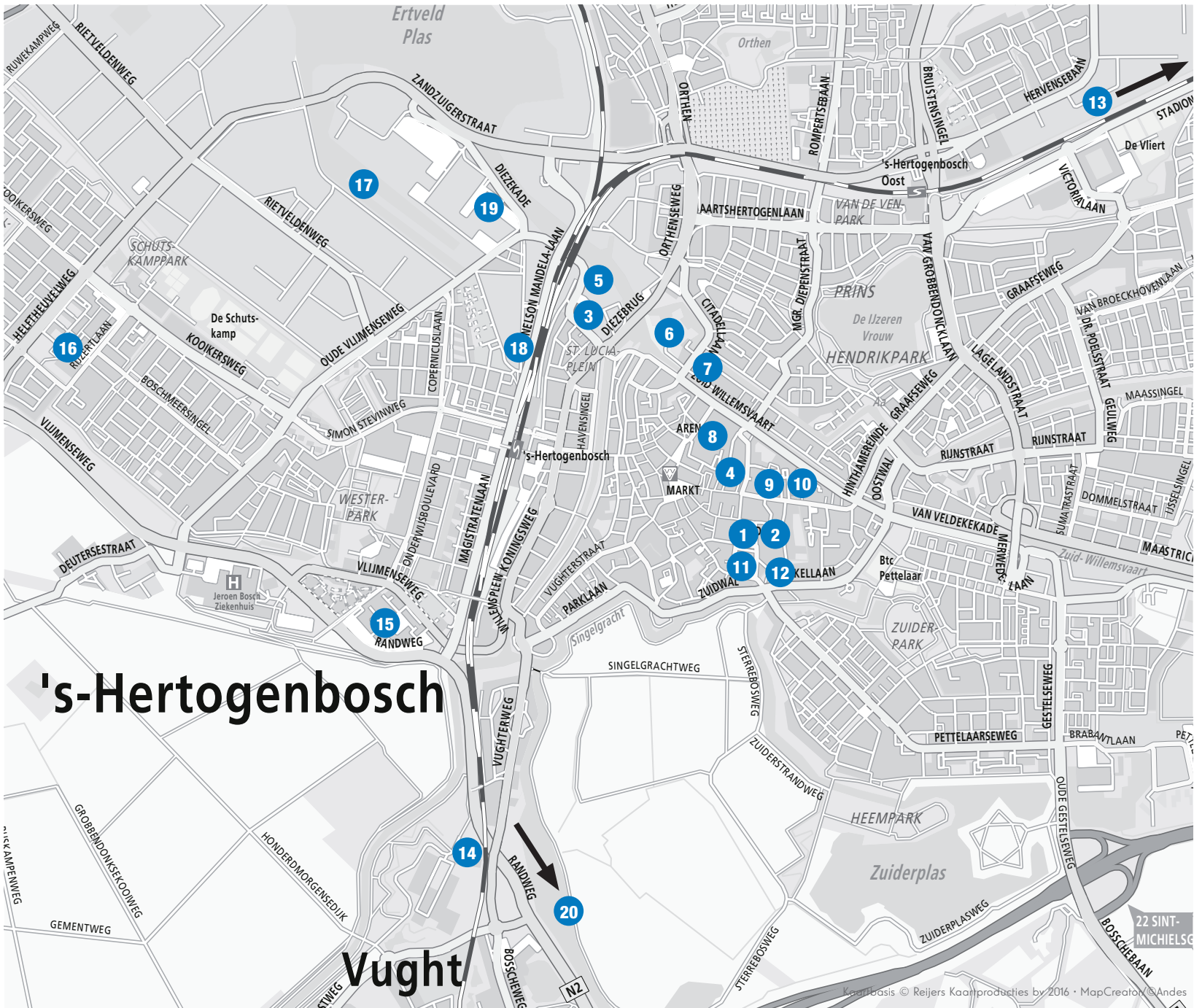
Ooit had de landtong aan de Oude Engelseweg een functie. Er meerden vrachtschepen aan. Dat minderde. Later benutte een groothandel in bouwmaterialen de pier voor opslag. Nu is het een hangplek voor meeuwen en ratten.

Incidenteel fungeert de landtong als parkeerterrein voor de Brabanthallen. Verder dobbert cruiseschip Rhine Princess elk voorjaar in de Industriehaven. Aan boord: ruiters en gasten van hippisch evenement Indoor Brabant.

Plannen met de landtong? Al jaren wacht de stad op een gebiedsvisie voor de industriehaven en omgeving. Maar begin 2017 krijgt de raad die voorgelegd. "Als alles volgens planning verloopt", zegt de gemeentewoordvoerder. Vooruit, het is zomer: onze hoop is zonbeschenen. Die van Laika ook. Smakelijk eten bij Pikkik Horrifik. [EA]

Plattegrond locaties

- 1 Festivalplein Parade
- 2 Theater aan de Parade
- 3 Verkadefabriek
- 4 Josephkwartier
- 5 Tramkade/Kaaihallen
- 6 Citadel
- 7 Kruihuis
- 8 Kapel Gasthuiskwartier
- 9 Muzerije
- 10 Bank van Leening
- 11 Bij Katrien
- 12 Parkeergarage St. Jan
- 13 Perron 3
- 14 Fort Isabella
- 15 Koning Willem I College
- 16 Sociaal Cultureel Centrum de Helftheuvel
- 17 Landtong, ter hoogte van nr 9.
- 18 Parallelweg 64
- 19 Brabanthallen
- 20 Theaters Tilburg

Donderdag 4 augustus

[illegible]

Vrijdag 5 augustus

[illegible]